

Charles Baudelaire - Orbii (sonet, 1857)

Scris de Charles Baudelaire

Miercuri, 18 Iunie 2014 13:27 - Ultima actualizare Miercuri, 18 Iunie 2014 13:35

O, suflete, privește-i! sunt triști și singuratici Ridicoli fără voie, sinistre manechine Țintin
d spre nicăierea priviri de umbră pline

Neștiutori de lume, cu umblet de lunatici.

Pe fața lor se stinge a cerului lumină!

Ei ochii și-i îndreaptă spre largă depărtare

Și-așa cum trec pe stradă spre-o-nchipuită zare

Oricât de greu li-e gândul, ei fruntea nu și-o-nclină.

Se pierd prin noaptea soră cu veșnica tăcere...

Tu râzi și cânți, cetate cu lacomă plăcere

Și voluptatea vieții cu frenezie-o sorbi.

Mă vezi numai pe mine, mai jalnic decât ei

Iar inima mă-ntreabă, când trec cu pașii grei

Charles Baudelaire - Orbii (sonet, 1857)

Scris de Charles Baudelaire

Miercuri, 18 Iunie 2014 13:27 - Ultima actualizare Miercuri, 18 Iunie 2014 13:35

- De ce-și ridică ochii spre cer, sărmanii orbi?

AUTOR: Charles Baudelaire (9 aprilie 1821 – 31 august 1867),

Orbii (din volumul Florile Răului, 1857)